

Lenka Libichová, *Cizinecká policie*. Praha: Ústav etnologie, Filozofická fakulta, Univerzita Karlova v Praze, 2010, 52 s., 3 s. text. příl., angl. res.

(Posudek na bakalářskou práci)

Kandidátka předkládá k oponentnímu řízení obhajoby práci, která je zasvěcena problematice společensky aktuální a oborově nosné: tj. studiu vztahů imigrantů k oficiální správní instituci České republiky – Cizinecké policii. Text je rozvržen do 7 oddílů, 15 kapitol a 23 subkapitol. Cílem práce je: „poukázat na činnost cizinecké policie ze třech různých pohledů ... z oficiálních pramenů ... z médií a literatury ... a výzkumu vedeného kvalitativní metodou řízeného rozhovoru.“ (c.d., s. 7).

První část práce (viz *O cizinecké policii*, c.d., s. 8–14) pojednává ve stručném historickém přehledu o formování cizinecké policie (viz *Historie cizinecké policie*, c.d., s. 8), specifikuje její formální uspořádání (viz *Struktura cizinecké policie: inspektoráty, odbory specializovaných činností, skupiny dokumentace*, c.d., s. 9–10) a reflektuje změny v její činnosti po začlenění České republiky do struktur Evropské unie (viz *Cizinecká policie a Schengen, vztahy cizinecké policie s orgány státní správy a priority vedení pro rok 2010*, d.d., s. 12–13).

Druhá část práce integrálně navazuje na vstupní oddíl a zabývá objektem působnosti cizinecké policie – imigranty (viz *Struktura migrantů*, c.d., s. 15–24). Autorka zde stručně specifikuje okolnosti, které vedou příchod k rozhodnutí přicestovat do České republiky (viz *Příčiny imigrace*) a šířeji akcentuje legislativní rámec jejich pobytu v hostitelském prostředí (viz *Právní hledisko: podmínky vstupu občanů EU, Islandu, Norska, Lichtenštejnska a Švýcarska na území ČR, podmínky vstupu a pobytu občanů třetích zemí, typy víz, zelené karty, azyl a uprchlictví*).

Zatímco 1. a 2. část práce předkládá obraz cizinecké police ze spektra informačních zdrojů „úřední provenience“, její třetí část nabízí pohled na tuto instituci ze zorného úhlu médií (viz *Obraz cizinecké policie*, c.d., s. 25–38). Autorka v ní čerpá z audiálních tematicky komponovaných nahrávek archivu ČRo6 (viz *Zostřeno na cizince: k čemu slouží cizinecká policie, cizinecká policie na dovolené, jak regulovat nelegální migraci, příběhy obchodu s lidmi, dobrovolné návraty nelegálních cizinců do vlasti, přesuny agendy trvalého pobytu, novoroční přání cizinců před úřadovnou cizinecké policie, podvody a falšování víz do České republiky*), z elektronických a tištěných médií (viz *Cizinecká policie na internetu a v denním*

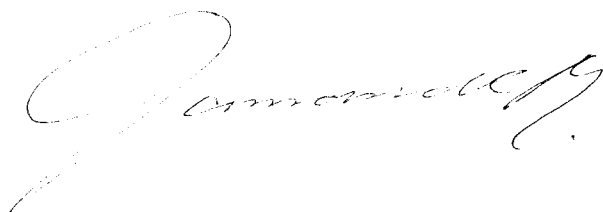
tisku: *Britské listy, migrace online*), literárních pramenů (*Cizinecká policie v tištěné literatuře*) a úředních věstníků (viz *Zpravodajství cizinecké policie*).

Práci završuje čtvrtá – etnologicky nejpozoruhodnější – část práce nabízející výsledky terénního výzkumu autorky k tematú prostřednictvím kvalitativní techniky řízeného rozhovoru (viz *Terénní výzkum*, c.d. s. 40–48). Z metodického hlediska je zde zastoupen jak „emický“ přístup aplikovaný při rozhovorech se vzorkem příchozích (viz *Rozhovory s imigranty: pan x, pan xy, pan xyz, paní xxx*), tak hledisko „etické“ užití při komunikaci se zástupci státní instituce (viz *O cizinecké policii s Tomášem Haišmanem, O cizinecké policii s Alešem Benediktem, Na cizinecké policii v pražské Koněvově ulici*).

V *Závěru* bakalářské práce autorka upozorňuje, že její text „... představuje úvod do problematiky CP z etnologického hlediska ...“ a že by se tematú „ráda věnovala i v diplomové práci ... podrobněji zpracovat historii CP ... a v terénním výzkumu zaměřit i na spolupráci CP s neziskovými organizacemi ...“ (c.d., s. 49). S takto formulovaným záměrem lze v zásadě jistě souhlasit; osobně bych podpořil především analýzu činnosti nevládních (neziskových) organizací, které představují významný spojující článek mezi migranty a státními institucemi.

Hodnocení. Konceptuální členění bakalářské práce je adekvátní zvolenému tematú a formulovanému cíli práce. Autorka prokázala schopnost práce s primárními i sekundárními zdroji informací a její interpretace působí vyváženě. Formální zpracování textu považuji rovněž za zdařilé a nemám k němu výhrad a připomínek.

Soudím, že L. Libichová vyhověla základním požadavkům kladeným na bakalářskou práci a doporučuji ji tudíž k obhajobě.

V Praze 19. 5 2010

PhDr. Miloš Tomandl